

Zeli schtu samna pschindž, ton saprej šo šam. Luc. 9, 23. Tak schitko druhe budže loschke. My to posnajemy, so my nicžo nejšmy, tehedla tejsch nicžeho deſtojni, a nicžo wot ſwojeho nimamy, tak tejsch nicžo subicž nemožemy. My ja-ne hegen ſubka nimamy: pschetož my jeno ſmū Boži ſastojnizy. My nimamy žaneje hegen cjesz̄e aniz hajnb̄, po ſwjetnym waschnju; pschetož to jeno je naſcha cjesz̄, dñž Boh psches naſ cjeszeny budže, a to je naſcha hajnba, dñž Boh psches naſ wotcjeszeny budže. Boža cjesz̄ dyrbi nam jeno na Wutrobi lejzecž, a tehoodla dyrbimy we božej Wjez̄y zwar bycž, kajž lawy, ale we naſhei hegen Wjez̄y, kajž jehnjatti. Dñž njett njeschtó ſo tebi stane, a tebi neje jenicžny cžinicž wo Božu cjesz̄ a twojeho blischeho ſbožie, ale jeno wot twoje, a ty nicžo nochgesch czerpicž, da wono ſo tebi radžicž nebudžeale wong budže tebi wetſchu cžwielu cžinicž. Tehodla saprej ſo šam, ty nicžo nebudgesch subicž, hacž jeno ſchtož teže cžwieluſe a ty doſtanesch ſa to Kryſtusſa ſerofschjem duchomnem a cžjelnem požonowanjom, kajž wele tebi ſbožne je a ty ſy ſpokojeni a troschtowan. Schtuž pak ſe ſwojimi wožebnemi wjezamii ſo temu ſwjetej po jeho Waschnju ſpodobacž ze, a ſo ſameho a ſwoju cjesz̄ pytta, ton nemože ſa Kryſtusſom kodusicž a psched Bohom-troschtym bycž, a kak budže we ſmerczi a psched ſu-dom ſtacž? Tudy nech ſo wobhonja tejsch cži roſwucženi. Komu woni ſo ſpodobuju? Bohu aby ſwjetej?

Nech nicžo ſym, býdž, Kneže, ſcho, da ſchitko loschzy stane ſo.